

Sygn. I C 836/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

13 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący – sędzia sądu rejonowego Jacek Modras

Protokolant – sekretarz sądowy Justyna Wiśniewska

po rozpoznaniu 13 stycznia 2017 r. w Nowym Dworze Mazowieckim

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o. o. w W.

przeciwko R. (...) w D. (I.)

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej 377 zł (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 836/16

UZASADNIENIE

wyroku z 13 stycznia 2017 r.

Spółka (...), spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. („powodowa spółka”) domagała się zasądzenia na jej rzecz od strony pozwanej R. (...) z siedzibą w D. („strona pozwana”) 250 € z ustawowymi odsetkami od 22 lipca 2016 r. do dnia zapłaty, jak również zasądzenia kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powodowa spółka podała, że w drodze cesji nabyła od M. R. roszczenie o odszkodowanie za opóźniony lot. Cedent zawarł umowę, na podstawie której strona pozwana zobowiązała się do przewozu lotniczego cedenta z W.-M. do L. 9 czerwca 2016 r. Wylot z W.-M. nastąpił z opóźnieniem ponad 7 godzin. Powodowa spółka powołała się na Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo powstania dużego opóźnienia lotów (Dz. Urz. UE L 46 z 17 lutego 2004 r., dalej jako: „Rozporządzenie”).

Strona pozwana na pierwszej rozprawie 14 października 2016 r. wniosła o oddalenie powództwa w całości. Zarzuciła, że w samolot uderzył piorun, co wymagało szczegółowego przeglądu technicznego przez inżyniera z L.. W ocenie strony pozwanej była to okoliczność nadzwyczajna, która zwalniała ją z obowiązku wypłaty odszkodowania (k. 51).

Ponieważ na pierwszej rozprawie za powodową spółkę nikt się nie stawił, przewodniczący zarządzeniem z 25 listopada 2016 r. zobowiązał pełnomocnika powodowej spółki do zajęcia stanowiska odnośnie zarzutu podniesionego na rozprawie, w terminie 7 dni, pod rygorem uznania tej okoliczności za przyznaną (k. 52). W zakreślonym terminie powodowa spółka nie zajęła stanowiska.

Zgodnie z art. 230 k.p.c., gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. Na podstawie tego przepisu sąd, z jednej strony, za bezsporne uznał okoliczności faktyczne opisane w pozwie, to jest, że:

(a) M. R. zawarł ze stroną pozwaną umowę, na podstawie której strona pozwana zobowiązała się do przewozu lotniczego M. R. z W.-M. do L. 9 czerwca 2016 r.;

(b) wylot z W.-M. nastąpił z opóźnieniem ponad 7 godzin;

(c) M. R. w drodze cesji przeniósł wierzytelność z tytułu odszkodowania za opóźniony lot na powodową spółkę.

Z drugiej strony, za bezsporne (zgodnie z uprzedzeniem) sąd przyjął, że samolot strony pozwanej, którym miał lecieć M. R., został uderzony przez piorun, co wymagało szczegółowego przeglądu przez specjalistę sprowadzonego z L. do W.-M..

W orzecznictwie podkreśla się, że fakt niezaprzeczonego może uznać za przyznany tylko w wypadku spełnienia przede wszystkim warunku, by strona przeciwna wiedziała, że posłuży on na równi z wynikami dowodów do poczynienia ustaleń faktycznych. W takim zaś stanie rzeczy obowiązkiem sądu (przewodniczącego posiedzenia) jest uprzedzenie strony o konsekwencjach zaniechania wypowiedzenia się co do tego faktu (wyr. Sądu Najwyższego z 19 października 2005 r., sygn. V CK 260/05, SIP Legalis). Przewodniczący wyraźnie pouczył stronę powodową (mimo że była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika), że brak stanowiska co do twierdzeń strony pozwanej odczyta jako przyznanie tychże. W związku z tym domniemanie przyznania z art. 230 k.p.c. posłużyło sądowi do poczynienia ustaleń faktycznych na równi z wynikami dowodów.

W świetle takich ustaleń sąd rejonowy rozważył, co następuje.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c) Rozporządzenia, w przypadku odwołania lotu obsługujący przewoźnik lotniczy powinien wypłacić pasażerowi odszkodowanie na zasadach określonych w art. 7 rozporządzenia w kwocie zależnej od długości trasy przelotu. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej („TSUE”) w wyroku z 19 listopada 2009 r. w połączonych sprawach C-402/07 i C-432/07 wyjaśnił, że prawo do odszkodowania przysługuje również pasażerom w razie opóźnienia lotu, które przekroczyło 3 godziny. Stanowisko to TSUE podtrzymał w wyroku z 23 października 2012 r. w sprawie C-581/10.

W art. 5 ust. 3 Rozporządzenia znalazło się jednak zastrzeżenie, że przewoźnik lotniczy nie jest zobowiązany do wypłaty rekompensaty przewidzianej w art. 7, jeżeli może dowieść, że odwołanie jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków. W preambule ustawodawca unijny wskazał, że zobowiązania przewoźników lotniczych powinny być ograniczone lub ich odpowiedzialność wyłączona w przypadku gdy zdarzenie jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków. Okoliczności te mogą, w szczególności, zaistnieć w przypadku destabilizacji politycznej, warunków meteorologicznych uniemożliwiających dany lot, zagrożenia bezpieczeństwa, nieoczekiwanych wad mogących wpłynąć na bezpieczeństwo lotu oraz strajków mających wpływ na działalność przewoźnika.

Uszkodzenie samolotu spowodowane przez czynniki meteorologiczne, takie jak uderzenie pioruna, zdaniem sądu stanowiło „nadzwyczajną okoliczność” w rozumieniu art. 5 ust. 3 Rozporządzenia. Takiego zdarzenia przewoźnik nie może uniknąć, mimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków. Zostało ono również sklasyfikowane jako nadzwyczajna okoliczność na „Przykładowej liście nadzwyczajnych okoliczności”, powstałej w wyniku spotkania Krajowych Organów Wykonawczych z 12 kwietnia 2013 r. (polska wersja językowa, w formie elektronicznej, dostępna jest na stronie internetowej Urzędu Lotnictwa Cywilnego: http://www.ulc.gov.pl/_download/kopp/wazne_komunikaty/ekstraordynarne_cyrkumstancje-pol.pdf). Nie można też od przewoźnika oczekiwać, że na

każdym docelowym lotnisku będzie utrzymywał wykwalifikowanego specjalistę, który mógłby w razie uderzenia pioruna skontrolować stan maszyny.

Dlatego powództwo należało oddalić w całości.

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Powodowa spółka, jako przegrywająca, powinna zwrócić stronie pozwanej wynagrodzenie pełnomocnika – radcy prawnego w wysokości 360 zł (§ 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz.U. poz. 1804 ze zm. w brzmieniu obowiązującym na chwilę wniesienia pozwu) oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)